

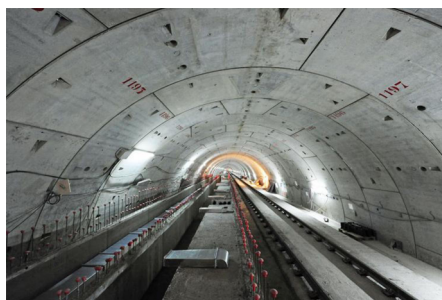
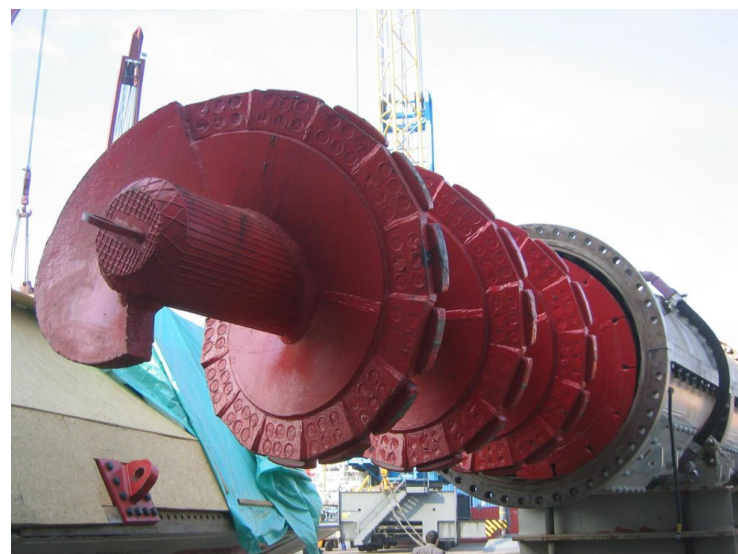
ENTREVISTA IMPOSSIBLE

LA BELLA ABANDONADA

Es reinicien les obres del metro

Com està?... Millor encara que... Se la veu igual de maca... Serà per la neteja que m'han fet darrerament, però per dins, em sento vella. Els anys no passen en va... Com ha passat aquests temps d'oblit?... Imaginis, aquí sola, aguantant freds i calors, sentint-me inútil. Abans, era feliç, útil, els homes em cuidaven, em deien coses maques, alguns m'estimaven, ho sé segur, estaven orgullosos de mi, i ara tant desmemoriamment. Pensi que fa uns anys era la reina de la premsa, se'm considerava el futur de la meua Barcelona i de sobte. Jo no vaig tenir cap culpa, feia la meua feina i la feia amb ganes però ja se sap, l'amo diu que prou i s'acaba tot... Com ha sobreviscut?... Amb penes, però

també amb força, sóc de ferro jo i costa molt doblegar-me. Tenia esperances en tornar al món dels vius?... Mai no he perdut la fe.

Prop del túnel es senten unes passes, un treballador ja gran, arrossegant una mànega, apareix pel fons del túnel. Es mira la tuneladora amb amor de joventut.

sabes que dependemos de tí.

Em miro la tuneladora que em torna un somriure tímid femení del segle dinou. Jo també li dono uns copets a la carcassa més externa. Abans de marxar em diu.

Hola maja, te vengo a limpiar un poco los ejes, que si no ya sabes, vas a salir en una canción. Acaricia la pell de la tuneladora que es posa una mica de pell de gallina. Que maja eres cojones y que bien trabajabas. A ver como vas ahora... Ya

Jo no vull ser un destorb, m'han preparat per ajudar a la gent. Si no volen metro, que no el facin però si el volen, que l'acabin. El que no es pot fer és jugar amb la gent i les màquines.

GARSA PROSTÀTICA

EL BOIG DEL PEL DAURAT

Boris Johnson reparteix emigrants a Ruanda

Després dels escàndols provocats en temps de pandèmia, en Boris Johnson està decidit a fer-se perdonar i estimar pel seu poble. La solució que ha trobat està a la mida de les seves capacitats: enviar a immigrants indocumentats cap a Ruanda. I per fer més patriòtica la decisió l'ha envoltada d'un fi humor anglès. Assegura que els ha buscat un magnífic hotel on tindran de tot, habitacions principesques, piscines, menjar abundant, jacuzzis i alguna visita femenina pels més ardents.

Apart d'anglès, es necessita ser bastant bandarra per proposar actuacions com aquestes. Disfressar una expulsió pura i dura per satisfer a uns quants illencs en atur o en massa bona posició econòmica (els extrems sempre es toquen) amb tocs d'humanitarisme, és fastigós. El que està fent Johnson és una neteja ètnica del seu país canviant els trens hitlerians per

moderns avions i els camps de treball per luxosos hotels. La filosofia és la mateixa.

Per sort, el Tribunal Europeu de Drets Humans ha aturat la nova gamberrada del *premier* anglès. Que la justícia funcioni i ho faci amb la velocitat necessària com per evitar abusos com

aquests, resulta reconfortant, sobre tot pels que vivim en zones del planeta on la parcialitat jurídica deixa indefensa a la població. Segur que el nostre sistema jurídic no aixecaria ni un dit per evitar deportacions a la calenta, a la freda o a la brava. Només cal mirar com estan els centres per indocumentats que traspassen la frontera espanyola.